

Wat is het optimale plantaantal?

Het IRS heeft in 1997, 1998 en 1999 onderzoek uitgevoerd naar het optimale plantaantal. Gezocht is naar een zo hoog mogelijke financiële vergoeding voor de geleverde bieten, verminderd met de zaaizaadkosten. Voor zand- en dalgronden geldt een ander advies dan voor zavel- en kleigronden. Het ras heeft geen invloed op het optimale plantaantal.

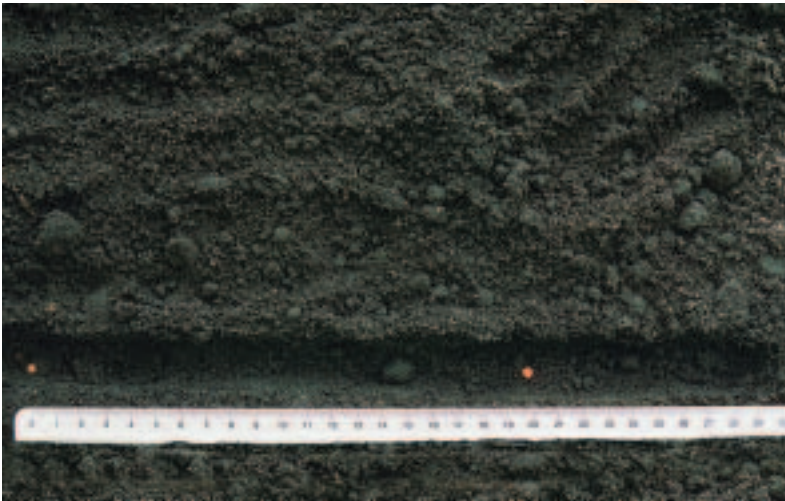

Foto 2:
Meet de werkelijke zaaiafstand om de veldopkomst juist te bepalen.

De uitbetaling van suikerbieten wijzigde de laatste jaren sterk. Vooral de interne en externe kwaliteit worden zwaarder verrekend. In de ons omringende landen gelden adviezen van 80.000 tot 100.000 planten per hectare. De vraag deed zich daarom voor of ons advies van 80.000 planten per hectare nog steeds actueel was.

Het hoogste saldo

De proefvelden zijn aangelegd op drie verschillende grondsoorten: zavelgronden, kleigronden en zand- en dalgronden. In elk proefveld zijn steeds drie rassen en zes verschillende plantaantallen vergeleken. Deze zijn

aangelegd met zes zaaiafstanden van 11,1 cm tot 38,6 cm.

Bij een toenemend plantaantal van 43.000 tot 142.000 planten per hectare steeg het suikergehalte van 15,86% naar 16,34%, WIN van 88,0 naar 89,8, koptarra van 5,2% naar 6,8% en grondtarra van 9,3% naar 13,8%. Bij de onderzochte rassen was het optimale plantaantal niet rasafhankelijk. Uitgesplitst naar grondsoort was het gevonden optimale plantaantal ongeveer 74.000 planten per hectare voor zavel- en kleigronden en ongeveer 80.000 voor zand- en dalgronden. Bij een lager plantaantal dan optimaal daalde het saldo (financiële opbrengst verminderd met de zaadkosten) iets sneller dan bij een hoger plantaantal dan optimaal.

Kies de juiste zaaiafstand

Houd bij het kiezen van een zaaiafstand geen rekening met het ras. Bij een veldopkomst van 80% betekent dit een zaaiafstand van ruim 21 cm op zavel- en kleigronden en 20 cm op zand- en dalgronden. Verwacht u een lagere veldopkomst, pas dan de zaaiafstand aan, zodat er 74.000 tot 80.000 planten per hectare zullen staan. Verwacht u een hogere veldopkomst, verander dan de zaaiafstand niet.

De werkelijke zaaiafstand kan afwijken van de tabel op de zaaimachine. Dit kan door een verkeerde bandspanning van het aandrijf wiel of negatieve wielslip door een los zaaibed. Als de zaaimachine de genoemde mogelijkheden niet heeft, kunt u het beste de overbrengingsverhouding veranderen of andere zaaischijven monteren, zodat de machine wel op 20 tot ruim 21 cm kan zaaien. Elektrisch aangedreven zaaimachines kennen deze problemen niet.

Meer informatie over plantaantallen en zaaiafstanden kunt u nalezen in het hoofdstuk Zaaien van Betatip (zie www.irs.nl).

J.P. van der Linden

Aandacht voor bemesting in 2001

De bemesting van suikerbieten speelt een belangrijke rol voor de opbrengst en interne kwaliteit. Om deze tot zijn recht te laten komen, moet de pH van de grond op het gewenste peil zijn. Op veel percelen moet men nog in het voorjaar een bekalking uitvoeren. In dit artikel komen enkele bekalkings- en bemestingsaspecten aan de orde.

Om suikerbieten maximaal te kunnen laten profiteren van de bemesting, moeten de bieten in staat zijn de bodem diep en intensief te doorwortelen en moeten ze over voldoende water kunnen beschikken, waardoor een ongestoorde groei mogelijk is. Hiervoor moeten niet alleen de structuur en de vochtvoorziening in orde zijn,

maar ook de zuurgraad (pH) van de grond. Een goede pH bevordert een goede benutting van meststoffen. Het afgelopen najaar hebben maar weinig telers kans gezien om een bekalking uit te voeren. Deze kunt u alsnog uitvoeren in februari of maart, als de percelen goed berijdbaar zijn.

Snelle pH-verhoging

Kalkmeststoffen moeten eerst in de bodem oplossen, voordat ze de pH kunnen verhogen. Dit gebeurt niet door water, maar door (kool)zuur dat in het bodemvocht zit. Het kan maanden duren voordat de kalk volledig opgelost is. Daarom is het advies om, indien mogelijk, een bekalking in het najaar uit te voeren. Als dit niet is

